

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 11Co/577/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7811207646
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Feťková
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7811207646.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobcu T. A., nar. XX.X.XXXX, bytom v S., N. XXX, zastúpeného JUDr. Ladislavom Törökom, advokátom so sídlom v Rožňave, Šafárikova 8, proti žalovanej E. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom v S., Č.. B. XX, zastúpenej JUDr. Ladislavom Csákóom, advokátom so sídlom v Rožňave, Hviezdoslavova 4, o zaplatenie 400 € s prísl., o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 3.9.2013, č.k. 9C 168/2011-120 takto

rozhodol:

O d m i e t a odvolanie proti výroku rozsudku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti ohľadom úrokov z omeškania od 11.7.2011 do 24.9.2011.

Z r u š u j e rozsudok v prevyšujúcich výrokoch a v rozsahu zrušenia vracia vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Rožňava (ďalej len „súd prvého stupňa“) rozsudkom zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi 400 € s 9 %-ným ročným úrokom z omeškania od 24.9.2011 do zaplatenia, do troch dní od právoplatnosti rozsudku s tým, že žalobu vo zvyšnej časti ohľadom úrokov z omeškania od 11.7.2011 do 24.9.2011 zamietol. O náhrade trov konania rozhodol tak, že žalovanú zaviazal nahradiť žalobcovi trovy konania z titulu zaplateného súdneho poplatku v sume 24 € a z titulu trov právneho zastúpenia sumu 421,26 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Taktiež žalovanú zaviazal zaplatiť na účet súdu štátom zálohované trovy dokazovania v sume 297,91 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní a právnom posúdení veci podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), § 5 OZ, § 127 ods. 1 OZ, § 420 ods. 1 OZ, dospel k záveru, že prečnievaním konárov orechových stromov a okrasného stromu nachádzajúcich sa na pozemku žalovanej nad pozemok a strechu budovy žalobcu, došlo k obťažovaniu suseda - žalobcu zo strany žalovanej prečnievajúcimi konármi nad mieru primeranú pomerom. Pokiaľ žalobca pristúpil k odstráneniu týchto prečnievajúcich konárov, konal v zmysle ust. § 127 ods. 1 OZ, ktorý v prípade prečnievajúcich konárov nad pozemok suseda pripúšťa ich odstránenie svojpomocne, ale vo vhodnom vegetačnom období a šetrným spôsobom. Žalobca o riešenie danej situácie požiadal obec, a preto bol podľa súdu prvého stupňa oprávnený danú situáciu riešiť aj svojpomocne a to tým, že si objednal odstránenie presahujúcich konárov zo stromov žalovanej spoločnosťou, ktorej predmetom činnosti je vykonávanie záhradníckych prác, a to preto, aby odstránenie konárov bolo vykonané odborným spôsobom. To bolo potvrdené znaleckým dokazovaním vykonaným v konaní súdnym znalcom z odboru poľnohospodárstva, odvetvie ovocinárstva P.. N. K., z ktorého vyplýva, že odstránenie konárov bolo vykonané šetrným spôsobom a vo vhodnom vegetačnom období, preto ku škode na stromoch žalovanej nedošlo, čo aj uzavrel súd prvého stupňa. Ďalej konštatoval, že v danom prípade sú splnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú porušením právnej povinnosti žalovanou, ktorá spočíva v neodstránení prečnievajúcich konárov nad nehnuteľnosti žalobcu, čím došlo k obťažovaniu žalobcu nad mieru primeranú pomerom a vzniku škody na strane žalobcu. Škoda pozostáva z vynaložených nákladov žalobcu na odstránenie

konárov, čím došlo k zníženiu jeho majetku. Je tu aj daná príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti žalovanou a vznikom škody, keďže žalobca uhradil náklady odstránenia konárov fakturovaných spoločnosťou English Garden s.r.o. v sume 400 €. Tento nárok žalobcu súd prvého stupňa posúdil v zmysle § 420 OZ a k ich náhrade zaviazal žalovanú spolu s 9 %-ným ročným úrokom z omeškania odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby až do dňa zaplatenia dlžnej sumy, nakoľko od tohto dňa sa žalovaná dostala do omeškania s plnením dlhu v zmysle § 517 ods. 2 OZ a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. Vo zvyšnej časti žalobu ohľadom úrokov z omeškania za obdobie od 11.7.2011 do 24.9.2011 zamietol.

O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a neúspešnú žalovanú zaviazal na náhradu trov konania úspešnému žalobcovi pozostávajúcu zo zaplateného súdneho poplatku v sume 24 € a trov právneho zastúpenia žalobcu advokátom v zmysle § 10 ods. 1, § 16 ods. 3, § 18 ods. 3, ako aj § 15 ods. 1, § 17 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v sume 421,26 €. Uplatnené trovy právneho zastúpenia žalobcu za podanie písomného vyjadrenia zo dňa 27.3.2012, návrhu na doplnenie dokazovania zo dňa 17.10.2012, písomného vyjadrenia k znaleckému posudku zo dňa 28.8.2013 súd prvého stupňa nepovažoval za účelne vynaložené trovy konania, a preto za tieto tri úkony právnej služby náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia žalobcu žalobcovi nepriznal. Celkové trovy konania, ktoré súd priznal žalobcovi činia 445,26 €, k náhrade ktorých súd prvého stupňa žalovanú zaviazal.

O náhrade trov štátu rozhodol podľa § 148 ods. 1 O.s.p. a keďže nezistil, aby u žalovanej boli predpoklady na oslobodenie od súdnych poplatkov, pričom v konaní bola neúspešná, taktiež ju zaviazal na náhradu trov štátu pozostávajúcu z nákladov znaleckého dokazovania v sume 297,91 €.

Proti rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie žalovaná, a to proti všetkým jeho výrokom z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p., keďže v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, ako konkrétne uviedla žalovaná v § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O.s.p., kedy odvolací súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav. Navrhovala podľa § 221 ods. 2 O.s.p., aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie s tým, že si uplatnila právo na náhradu trov konania, ktorú vyčíslila písomne v zákonom stanovenej lehote.

V dôvodoch odvolania vytkla súdu prvého stupňa, že vec nesprávne právne posúdil, keď sa nevysporiadal náležite s jej obranou v celom rozsahu. Od samého začiatku konania namietala, že úhrada sumy 400 € za odrezanie pár kusov konárov vôbec nie je adekvátna odmena za takúto činnosť (odpor proti platobnému rozkazu, podanie zo dňa 23.11.2011), na ktorej sa žalobca dohodol s dodávateľskou firmou s tým, že sa mohol dohodnúť na akejkoľvek ľubovoľnej sume. Uviedla, že z faktúry v žiadnom prípade nevyplýva, na základe akého cenového predpisu si dodávateľ účtovať sumu 400 €, čím poukazovala na nepreskúmateľnosť predloženej faktúry zo strany žalobcu. Na uvádzanú námietku ani súd prvého stupňa, ani žalobca v konaní nereagoval a keďže sa s touto námietkou žalovanej súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysporiadal, podľa žalovanej týmto postupom jej odňal možnosť konať pred súdom. Ďalej dodala, že súd prvého stupňa nárok žalobcu posúdil ako nárok na náhradu škody, hoci k tomu neboli splnené zákonom stanovené podmienky, keďže v danom prípade ona žalobcovi nespôsobilá žiadnu škodu, a to bez ohľadu na vypracovaný znalecký posudok v konaní. Ak súd použil aplikáciu § 127 ods. 1 OZ a žalobca vykonal nápravu svojpomocne, dávala do pozornosti skutočnosť, čo oprávňovalo žalobcu, aby tak učinil na jej náklady, keďže citovaná právna norma takúto možnosť podľa žalovanej žalobcovi nedáva. Uviedla, že pre jednoduchosť veci ale vychádza z oprávnenosti zásahu, ktorý žalobca vykonal a uskutočnil, čo ona akceptuje, ale po citácii zák. ust. § 127 ods. 1 OZ uzavrela, že nekonala nezákonne, a preto nie je tu daný dôvod uložiť jej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 400 €, keďže žiadnu škodu žalobcovi nespôsobilá. Poukazovala aj na nepreskúmateľnosť odôvodnenia rozsudku, keďže nárok na náhradu škody vychádza zo subjektívnej alebo objektívnej zodpovednosti, pričom z rozhodnutia ani nevyplýva splnenie zákonom stanovených podmienok. Namietala serióznosť a odbornosť spoločnosti English Garden, s.r.o., ako aj vystavenej faktúry, za absencie dodacieho listu, taktiež aj tú skutočnosť, že vo faktúre sa zmieňuje o odrezaní troch orechov. Žalovaná teda odňatie možnosti konať pred súdom odôvodňovala nepreskúmateľnosťou rozsudku pre nedostatok dôvodov, čo jej neumožňuje ako účastníkovi konania efektívne sa brániť proti príslušnému rozhodnutiu a taktiež nedodržanie zákonného postupu v zmysle § 123 O.s.p. Záverom

napádala i výrok o náhrade trov konania, kde v danom prípade sa dožadovala aplikácie zák. ust. § 150 ods. 1 O.s.p., keďže v danom prípade sú predmetom konania náklady vynaložené na úpravu vzťahov oboch účastníkov konania a zároveň podľa žalovanej v predmetnej veci ide o drobný spor v zmysle § 150 ods. 2 O.s.p. Dodala, že súd pochybil pri rozhodovaní o trovách konania, keď žalobcovi priznal náhradu cestovného za 34 km, hoci v skutočnosti z Rožňavy do Plešivca je vzdialenosť kratšia s tým, že ani náhrada za stratu času v danej veci nie je dôvodná, čo je v rozpore so zák. ust. § 17 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z.z. Mala za to, že rozhodnutie o trovách štátu v zmysle § 148 O.s.p. je taktiež nepreskúmateľné a v rozpore so zákonom, v zmysle namietaných skutočností.

Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu navrhoval, aby odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa a priznal mu trovy odvolacieho konania vo výške 53,20 € v zmysle ich vyčíslenia. Mal za to, že súd prvého stupňa vec správne právne posúdil a dostatočne zistil skutkový stav veci, pričom účastníkom konania postupom súdu nebola odňatá možnosť konať pred súdom. Podľa žalobcu odvolanie žalovanej nespĺňa zákonom požadované náležitosti odvolania v zmysle § 205 ods. 2 O.s.p., keďže ho považuje v plnom rozsahu za účelové, zmätočné a navyše nedôvodné, z dôvodu vyhnúť sa požadovanému plneniu. Nesúhlasil s tvrdením žalovanej, že jej spôsobil orezaním konárov na orechových stromoch škodu. Na túto prácu si objednal dňa XX.X.XXXX spoločnosť English Garden, s.r.o., ktorá sa zaoberá poskytovaním služieb v záhradníctve a učinil tak práve z dôvodu, aby predišiel škode na majetku žalovanej, ale aj na svojom majetku, nakoľko hrozilo nebezpečenstvo vznietenia konárov a strechy od splodín komínov a konáre tiež poškodzovali jeho strešnú krytinu. Skutočnosť, že išlo o odborne vykonanú prácu zo strany spoločnosti English Garden, s.r.o. podľa neho potvrdzuje aj znalec z odboru poľnohospodárstva, ktorý vo svojom znaleckom posudku zo dňa XX.X.XXXX uviedol, že orezanie bolo šetrné a vykonané vo vhodnej dobe a odstránením konárov nebola spôsobená škoda. Podľa žalobcu žalovanej neprináleží preskúmať faktúru vystavenú za prevedené práce spoločnosťou English Garden s.r.o., keďže ide o daňový doklad a je nehorázne spochybňovať dôveryhodnosť firmy pre jej zvolený obchodný názov. Bol toho názoru, že súd prvého stupňa správne rozhodol o náhrade trov konania podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a nie je tu daný dôvod, aby súd pri rozhodovaní postupoval podľa § 150 ods. 1 O.s.p., pretože v danom prípade tu nie sú dôvody osobitného zreteľa. Ak by súd prvého stupňa rozhodol inak, podľa žalobcu by to bolo v rozpore s dobrými mravmi, kedy by sa úspešný účastník konania dostal do situácie, že si musel uplatniť svoje právo súdnou cestou, a to vzhľadom na správanie žalovanej a jej nereagovanie na výzvu žalobcu zo dňa XX.X.XXXX na odstránenie konárov, odporúčanie KPVPaP zo dňa XX.X.XXXX, rozhodnutie Obecného úradu Plešivec zo dňa XX.X.XXXX, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa XX.X.XXXX.

Žalovaná v stanovisku k vyjadreniu žalobcu zotrvala na podaných dôvodoch odvolania.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané včas, prejednal odvolanie žalovanej bez nariadenia pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p., z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 212 ods. 1 písm. f/ a h/ O.s.p., v rozsahu danom v ust. § 212 ods. 1 až 3 O.s.p.) a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky ani pre potvrdenie, ani pre zmenu rozsudku v napadnutých ďalších výrokoch rozsudku, keďže odmietol odvolanie žalovanej proti výroku rozsudku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti ohľadom úrokov z omeškania od 11.7.2011 do 24.9.2011 v zmysle § 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p., nakoľko žalovaná nie je oprávnenou osobou na podanie odvolania proti tomuto výroku, lebo ním nebola dotknutá na svojich právach.

V odvolacom konaní je súd pri prieskume napadnutého výroku rozhodnutia viazaný tak rozsahom odvolania, ako aj dôvodmi odvolania. V posudzovanej veci žalovaná odôvodnila odvolanie odvolacími dôvodmi podľa § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p., t.j., že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, konkrétne citovala § 221 ods. 1 písm. f/ a h/ O.s.p., kedy súd rozhodnutie zruší, len ak účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom a súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, čo je aj odvolacím dôvodom v zmysle § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p.

Odvolací súd zistil, že tieto uplatnené odvolacie dôvody sú dané.

Odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p. sa týka chyby v zisťovaní skutkového stavu veci súdom prvého stupňa spočívajúcej v tom, že skutkové zistenie, ktoré bolo podkladom pre jeho

rozhodnutie je nesprávne, t. zn. musí ísť o skutkové zistenie, na základe ktorého vec posúdil po právnej stránke a ktoré je nesprávne v tom zmysle, že nemá oporu vo vykonanom dokazovaní, pričom medzi chybami skutkového zistenia a chybami právneho posúdenia je úzka vzájomná súvislosť, keďže príčinou nesprávnych (v zmysle nedostatočných) skutkových zistení môže byť chybný právny názor, v dôsledku ktorého zisťoval iné skutočnosti, prípadne zisteným skutočnostiam prisudzoval iný právny význam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 132 O.s.p. a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo keď výsledky hodnotenia dôkazov nezodpovedajú tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 až § 135 O.s.p..

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku z hľadiska skutkových záverov dospel k záveru, že výsledky hodnotenia dôkazov nezodpovedajú tomu čo malo byť, prípadne bolo zistené spôsobom vyplývajúcim z § 132 až § 135 O.s.p.

Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, to zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie). O mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny právny predpis, ale nesprávne ho vyložil, prípadne ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania).

Odňatím možnosti konať pred súdom sa vo všeobecnosti rozumie procesne nesprávny postup súdu v občianskom súdnom konaní, ktorým súd znemožní účastníkovi realizáciu (uplatňovanie) konkrétnych procesných práv priznaných mu procesnými predpismi za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov.

Podľa ustálenej súdnej praxe k odňatiu možnosti konať pred súdom môže dôjsť nielen postupom súdu, ktorý rozhodnutiu predchádza, ale aj rozhodnutím samým. Takýmto rozhodnutím je aj rozsudok, ktorý je nepreskúmateľný pre nezrozumiteľnosť alebo nedostatok dôvodov.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku v rozsahu odvolacích námietok a uplatnených odvolacích dôvodov dospel k záveru, že napadnutý rozsudok nie je preskúmateľný v zmysle § 157 ods. 2 O.s.p., keďže nezodpovedá požiadavkám riadneho odôvodnenia rozhodnutia vyplývajúceho z § 157 ods. 2 O.s.p. a uvedených zásad, keďže v jeho odôvodnení súd prvého stupňa neuviedol dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých je rozhodnutie založené, a to konkrétne na základe akých skutkových zistení dospel k uvedenému záveru, aké majú skutkové zistenia význam z hľadiska hmotného práva, akými úvahami sa riadil pri hodnotení vykonaných dôkazov, pričom z odôvodnenia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej, o právach a povinnostiach účastníkov, ktoré vyvodil z podriadenia zisteného skutkového stavu pod použité právne normy v zmysle § 127 ods. 1 OZ a § 420 ods. 1 OZ. Z odôvodnenia rozsudku tak nie je zrejmé, z akých konkrétnych dôvodov súd považoval nárok žalobcu za dôvodný.

Súd prvého stupňa nedostatočne zistené skutkové zistenia predčasne podriadil pod hmotnoprávne predpisy § 127 ods. 1 OZ, ako aj § 420 ods. 1 OZ. Neposúdil, či v danom prípade práve nie je namieste aplikácia zák. ust. § 415 až § 419 OZ, keďže použitie zákonného ustanovenia o všeobecnej zodpovednosti v zmysle § 420 OZ je naplnená za splnenia zákonných podmienok potrebných pre aplikáciu tohto zákonného ustanovenia, čo žalovaná namietala, vzhľadom aj na nepreskúmateľnosť rozsudku v tejto časti použitia § 420 ods. 1 OZ, keďže bola toho názoru, že žiadnu škodu žalobcovi nespôsobila.

Pokiaľ žalovaná v podanom odvolaní konštatuje, že vychádza z toho, že žalobca bol oprávnený zásah, ktorý vykonal, uskutočniť tak, ako to uvádza v napadnutom rozsudku súd prvého stupňa, tým akceptuje

odstránenie prečnievajúcich konárov orechových stromov a okrasného stromu nachádzajúceho sa na pozemku žalovanej na pozemok a strechu žalobcu.

Treba uviesť, že žalovaná v podanom odvolaní namietala aj výšku úhrady sumy 400 € za odrezanie pár kusov konárov. Podľa žalovanej to nie je adekvátna odmena za takúto činnosť, s poukazom aj na nepreskúmateľnosť faktúry, ktorá bola zo strany žalobcu predložená, keďže z nej nevyplýva na základe akého cenníka bola účtovaná dodávateľom práve táto suma vo výške 400 €, s čím sa súd prvého stupňa nevysporiadal v odôvodnení svojho rozhodnutia. Ďalej uviedla, že nekonala nezákonne a nie je jej preto známy dôvod uloženia povinnosti zaplatiť žalobcovi požadovaných 400 € titulom náhrady škody podľa § 420 ods. 1 OZ. K žalobcom predloženej faktúre vzniesla pochybnosti, keďže sa zmieňuje o troch stromoch, pričom ona má len dva s tým, že uviedla, že žalobca sa s dodávateľskou firmou mohol dohodnúť aj na odmene v ľubovoľnej výške a taktiež absentuje dodací list. Aj keď tieto námietky vzniesla v podanom odpore proti platobnému rozkazu, ako aj vo svojom podaní zo dňa XX.XX.XXXX súd sa s týmito jej námietkami v odôvodnení rozsudku nijak nevysporiadal, a preto aj z toho dôvodu poukazovala na nepreskúmateľnosť rozsudku v jeho časti týkajúcej sa náhrady škody v zmysle § 420 ods. 1 OZ.

Odvolací súd udáva, že z odôvodnenia napadnutého rozsudku po citácii zák. ust. § 420 ods. 1 OZ vyplýva, že súd prvého stupňa uzavrel, že z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k záveru, že v danom prípade sú splnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu - porušenie právnej povinnosti žalovanej spočívajúcej v neodstránení prečnievajúcich konárov na nehnuteľnosti žalobcu, čím došlo k obťažovaniu žalobcu nad mieru primeranú pomerom - vznik škody na strane žalobcu spočívajúcej vo vynaložených nákladoch na odstránenie konárov, čím došlo k zníženiu majetku žalobcu a je daná - príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti žalovanej a vznikom škody, keďže v konaní bolo preukázané, že žalobca uhradil náklady odstránenia konárov fakturovaných spoločnosťou English Garden s.r.o. v sume 400 €. Nárok žalobcu súd prvého stupňa posúdil v zmysle § 420 OZ, nakoľko žalobcovi v súvislosti s odstránením konárov vzniknuté náklady kvalifikoval ako škodu vzniknutú na strane žalobcu, k náhrade ktorej žalovanú zaviazal.

Odvolací súd jednoznačne dospel k záveru o nepreskúmateľnosti rozsudku v zmysle zákonnej aplikácie § 420 ods. 1 OZ, keďže súd prvého stupňa neuviedol dostatočné a relevantné dôvody, na základe akých skutkových zistení dospel k uvedenému záveru, že žalovaná zodpovedá za škodu v súlade s vyššie citovaným ustanovením O. Z.

Podľa § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec správne posúdil. Súd dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia je súčasťou procesných záruk spravodlivého rozhodnutia. V súlade s cit. ustanovením O.s.p. je povinnosťou súdu v rozhodnutí uviesť dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých je založené, tak po skutkovej, ako i právnej stránke veci. Z odôvodnenia rozsudku musí vyplývať vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej, ktoré musia byť v súlade so skutkovými zisteniami. Odôvodnenie musí byť úplné v tom zmysle, že sa vyporiada so všetkými skutkovo a právne relevantnými otázkami súvisiacimi s predmetom súdnej ochrany, t.j. s uplatnením nárokov a obranou proti takému uplatneniu. Z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva, ako aj z rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky (napr. II. ÚS 383/06) vyplýva, že ak sa súd nedostatočným (neúplným) spôsobom vyporiada s argumentáciou účastníka týkajúcou sa skutkovej a právnej stránky rozhodovanej veci, takým postupom vo svojich dôsledkoch odníma účastníkovi právo konať pred súdom a porušuje jeho právo na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd (ústavný zák. č. 23/1991 Zb.) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, keďže v takom prípade účastník objektívne nemá možnosť posúdiť správnosť, resp.

nesprávnosť rozhodnutia, príp. postupu súdu, a teda ani sa kvalifikovane rozhodnúť, ktorým odvolacím dôvodom má odvolanie odôvodniť, aby bol v odvolacom konaní úspešný.

O nepreskúmateľný rozsudok ide, ak dôvody neobsahuje alebo sú nezrozumiteľne podané, alebo ak z jeho odôvodnenia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej, resp. keď sú právne závery v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami alebo z nich v žiadnej novej interpretácii nevyplývajú.

Odôvodnenie napadnutého rozsudku nezodpovedá požiadavkám riadneho odôvodnenia a presvedčivého rozhodnutia vyplývajúceho z § 157 ods. 2 O.s.p. a uvedených zásad. V odôvodnení napadnutého rozsudku súd prvého stupňa neuviedol po zákonnej citácii § 420 ods. 1 OZ dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých je rozhodnutie založené, na základe akých skutkových zistení dospel k uvedenému záveru, aký majú skutkové zistenia význam z hľadiska hmotného práva, akými úvahami sa riadil pri hodnotení vykonaných dôkazov, z odôvodnenia nevyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej, o právach a povinnostiach účastníkov, ktoré vyvodil zo zisteného skutkového stavu pod použitú právnu normu v zmysle § 420 ods. 1 OZ. Nie je preto vôbec zrejmé, z akých dôvodov súd považoval nárok žalobcu za dôvodný, keďže v konaní nebol jednoznačne preukázaný ako opodstatnený vzhľadom na nedostatočné zistenia skutkového stavu veci.

Aj keď súd prvého stupňa v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že z výsledkov vykonaného dokazovania vyplynulo, že v danom prípade sú splnené predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 ods. 1 OZ, urobil tak predčasne, keďže z odôvodnenia rozsudku to nevyplýva, že porušením právnej povinnosti žalovanej spočívajúcej v neodstránení prečnievajúcich konárov nad nehnuteľnosť žalobcu, vznikla žalobcovi škoda, ani skutočnosť, aby do vyhlásenia rozhodnutia vo veci v zmysle § 154 ods. 1 O.s.p. nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť rozhodnutie Obecného úradu Plešivec zo dňa 26.4.2011, č. sp. 621/2011, ktorým bola žalovanej uložená povinnosť odstránenia konárov prečnievajúcich nad pozemok žalobcu. Taktiež je sporný počet konárov, stromov, ktoré boli odstránené, keďže v predloženej faktúre č. 9/11 (č.l. 11 spisu), sa uvádza úprava - orezanie na troch stromoch - 400 € a žalovaná v odpore proti platobnému rozkazu túto skutočnosť popiera (č.l. 15 spisu). Objednávka žalobcu zo dňa XX.X.XXXX na orezanie konárov prečnievajúcich zo susednej strany za dohodnutú cenu celkových práv vo výške 400 € (č. l. 11 spisu) spochybuje výšku uplatnenej istiny 400 €, ako aj jej vznik, taktiež príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti žalovanej a vznikom škody.

Podľa ust. § 5 Občianskeho zákonníka ak došlo k zrejmému zásahu do pokojného stavu, možno sa domáhať ochrany na obci. Obec môže predbežne zásah zakázať alebo uložiť, aby bol obnovený predošlý stav. Tým nie je dotknuté právo domáhať sa ochrany na súde.

Ťažisko právnej úpravy susedských vzťahov (§ 127 ods. 1 Občianskeho zákonníka) má povahu všeobecného pravidla vzájomnosti a obsahuje popri všeobecnom vymedzení vzájomných práv a povinností medzi susedmi tiež výpočet formou zákazov protiprávných zásahov (imisií) do chránených vlastníckych práv suseda. Uvedený výpočet je demonštratívny. Nemôže právne postihnúť rôznorodosť všetkých zásahov. Oprávnený, dožadujúci sa súdnej ochrany môže sa dovolávať iba uloženia povinnosti vlastníkovi veci, aby sa zdržal neoprávnených zásahov - presne vymedzeného rušenia, nie však povinnosti niečo konkrétne konať. Ak však pôjde o vážne ohrozenie výkonu práv suseda, z ktorého by už vážne hrozila aj škoda, ohrozený má právo podľa § 417 ods. 2 O.Z. sa domáhať, aby mu súd uložil aktívnu povinnosť niečo konkrétne konať. Ustanovenie § 417 ods. 1 Občianskeho zákonníka tiež pritom ukladá povinnosť uskutočniť preventívny zákrok na odvrátenie hroziacej škody. Ten, kto odvracal hroziacu škodu, má právo na náhradu účelne vynaložených nákladov a na náhradu škody, ktorú pri tom utrpel.

V danom prípade odvolací súd má za to, že je namieste práve aplikácia zák. ust. § 419 OZ, v zmysle ktorého „kto odvracal hroziacu škodu, má právo na náhradu účelne vynaložených nákladov a na náhradu škody, ktorú pritom utrpel, aj proti tomu, v koho záujme konal, a to najviac v rozsahu zodpovedajúcej škode, ktorá bola odvrátená“. V zmysle tohto zákon. ustanovenia, teda v tomto prípade môže sa žalobca domáhať nároku na náhradu účelne vynaložených nákladov, ktoré mu vznikli, prípadne aj náhrady škody, ak ju utrpel. Uvedené skutočnosti ale je potrebné v konaní doplniť skutkovým zistením veci.

Odvolací súd vychádzajúc z hore uvedených skutočností v zmysle napádaných odvolacích dôvodov v zmysle § 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p., ako aj v zmysle § 205 ods. 2 písm. d/ a f/ O.s.p. napadnutý rozsudok, okrem výroku rozsudku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie v súlade s § 221 ods. 1 písm. f/, ods. 2 O.s.p. a odmietol odvolanie proti výroku rozsudku o zamietnutí žaloby vo zvyšnej časti ohľadom úrokov z omeškania od 11.7.2011 do 24.9.2011 (§ 218 ods. 1 písm. b/ O.s.p.), keďže žalovaná nie je oprávnenou osobou na podanie odvolania proti tomuto výroku, ktorým súd žalobu žalobcu vo zvyšnej časti zamietol.

Úlohou súdu prvého stupňa po zrušení a vrátení veci tak bude vychádzať z právneho názoru odvolacieho súdu, ktorým je súd prvého stupňa viazaný (§ 226 O.s.p.), ktorý v danej veci poukazuje aj na aplikáciu zákonného ust. § 419 OZ, a teda posúdiť žalobcom uplatnený nárok aj v zmysle splnenia zák. podmienok § 419 OZ prípadne § 420 ods. 1 OZ. Ak bude nárok žalobcu posudzovaný podľa zák. ustanovení o náhrade škody (§ 420 ods. 1 OZ), bude nevyhnutné skúmať existenciu všeobecných podmienok zodpovednosti za škodu, ale v zmysle riadne zisteného skutkového stavu veci vychádzajúc aj z námietok žalovanej uvádzaných v podanom odvolaní, ako aj počas celého konania s poukazom aj na odpor žalovanej proti platobnému rozkazu.

Nové rozhodnutie súd prvého stupňa náležite odôvodní tak, aby vyhovovalo požiadavkám na rozhodnutie vyplývajúcom z § 157 ods. 2 O.s.p. a aby bolo presvedčivé a úplné.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Odvolací súd ale dodáva, že je potrebné v novom rozhodnutí o náhrade trov konania posúdiť náhradu trov konania aj v zmysle § 150 ods. 1 O.s.p. (návrh žalovanej č.l. 111 spisu) a splnenia zákonných podmienok vyžadovaných v zmysle tohto zák. ustanovenia, taktiež aj jej návrh na nepriznanie náhrady trov konania v zmysle § 150 ods. 2 O.s.p., ako aj ďalšie namietané skutočnosti uvádzané žalovanou v podanom odvolaní.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.